

‘Truth About Fur’

(On)waarheden over de nertsenhoudery

De pelsdierenhoudery is trots op haar werk. Trots op haar dierenwelzijn vriendelijke manier van omgang met de dieren. Trots op haar prachtige, natuurlijke, duurzame eindproduct. Dat is ook de reden dat de sector zich nooit geroepen voelt om in de verdediging te gaan maar altijd kiest voor haar eigen positieve verhaal. We leven in een democratie en iedereen mag daarin zijn eigen mening hebben en verkondigen. Draagt u liever geen bont en eet u daarom ook geen vlees. Jammer maar dat is uw vrije keuze. Maar... onwaarheden kunnen niet getolereerd worden. Dat zijn momenten waarop onvolledige of zelfs moedwillige, leugenachtige berichtgeving recht gezet moet worden. Jammer genoeg is dat aan de orde van de dag.

Speciale website

De Canadese senior onderzoeker Alan Herscovici heeft er een speciale website voor opgericht waar hij allerlei onduidelijkheden en onwaarheden over de pelsdierenhoudery recht zet: www.truthaboutfur.com. Niet alleen in Canada maar ook in Nederland is onvolledige of (moedwillig) verkeerde berichtgeving over de nertsenhoudery regelmatig aan de orde. Reageren daarop roept vaak nog meer negatieve aandacht op. Opruiende krantenartikelen gunnen we deze aandacht vaak niet. Wat betreft belangrijke rapporten is dit een andere zaak. Daar zijn we genoodzaakt stelling te nemen. Zij kunnen daadwerkelijk consequenties hebben voor de toekomst van de nertsenhoudery. Talloze voorbeelden zijn daarvan te geven.

Rapporten ge- of misbruikt

Het eerste het beste rapport dat verscheen

Jacqueline Manders
PR & Communicatie

kwam van de hand van de vooraf door alle partijen zeer gerespecteerde prof. Wiep-kema in 1995. Het ging meteen al mis toen bleek dat deze zeer kritische professor durfde op te schrijven dat nertsen goed te houden waren als landbouwhuisdier. Deze zeer gerespecteerde professor werd door de dierenbeschermingsorganisatie volledig afgebrand en onderuit gehaald. Dit betekende toen al "if you don't like the message, shoot the messenger". Het Plan van Aanpak was geboren maar anti-bont haakte volledig af en wilde niet eens aan tafel om mee te praten over dierenwelzijn.

Dat ook de politiek alleen gebruik maakt van rapporten wanneer deze passen in hun strategie moge inmiddels wel duidelijk zijn. Uit de uitvoerige "Rapportage van een voortgangsanalyse met betrekking tot het Plan van Aanpak nertsenhoudery" door Prof. Berry Spruijt van het Interfacultair Centrum Welzijn Dieren (I.C.W.D.) Universiteit Utrecht bleek in december 1998 dat het Plan van Aanpak wel degelijk leidde tot verbetering van het welzijn van nertsen. "Het Plan van Aanpak werkt dus." stond er letterlijk en zelfs onderstreept in dit evaluatierapport. Terwijl dit rapport officieel op de agenda stond werd het waarschijnlijk om deze reden niet eens meer besproken in de Tweede Kamer en switchte men ter plekke snel naar ethiek. Truth about fur?

Een van de gevolgen daarvan is, een jaar later in 1999, het verzoek van diezelfde

toenmalige Minister van Landbouw, mr. L.J. Brinkhorst, aan de heer Van Noord om te onderzoeken wat de gevolgen zouden zijn van een groeistop op het bedrijfsmatig houden van nertsen. Dit in twee maanden tijd geschreven rapport, met als basis gesprekken met voor- en tegenstanders, zonder enige (financiële) onderbouwing, paste hen wel. Tot op de dag van vandaag vraagt de sector nog vergeefs aan de politiek en aan de behandelende rechters naar bewijzen voor de stelling van de heer Van Noord, dat de sector eventueel in 10 jaar afgebouwd kan worden zonder schade. De meest recente professionele rapporten, van door internationaal gerespecteerde organisaties Ecorys en KPMG, beweren het tegenovergestelde maar worden niet erkend. Dat de betreffende minister Brinkhorst jaren later spijt betuigt, is tenenkrommend want daar kraait geen haan meer naar. Het kwaad is dan geschied. Truth about Fur?

Willekeur

In 2000 wordt het Rathenau Instituut, een onafhankelijke organisatie, notabene ingesteld door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, de volgende vraag voorgelegd: "Doet het productiedoel bij dieren er toe?". Hun mening wordt regelmatig door de overheid gevraagd over moeilijke vraagstukken en dilemma's. Zij worden geacht een goede bijdrage te leveren aan de politieke oordeelsvorming. Ook naar hen werd echter dit keer niet geluis-

Directie Milieu, Kwaliteit
en Gezondheid

AAN
de Voorzitter van de Vaste
Commissie voor Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij
van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal,
Postbus 20018,
2500 EA 's-GRAVENHAGE.

landbouw, natuurbeheer
en visserij

uw brief van: _____ uw kenmerk: _____
ons kenmerk: MKG. 952397/GB datum: 4 juli 1995
onderwerp: Plan van aanpak nertsenhoudery. doorkiesnummer: 3793122
bijlagen: 1

Naar aanleiding van de motie van het lid Van der Vlies c.s. 23900, XIV, nr. 36 die op 14 februari 1995 met algemene stemmen door de Kamer is aangenomen, doe ik U bijgaand het plan van aanpak toekomen met betrekking tot het aanbrengen van verbeteringen op het gebied van huisvesting en verzorging in de nertsenhoudery.

Het plan van aanpak is gebaseerd op het in 1994 uitgebrachte advies van Prof.dr. P.R. Wiepkema. Het is gezamenlijk opgesteld door de Nederlandse Vereniging van Fokkers van Edelpelsdieren (NFE) en LNV, daarbij ondersteund door prof. Wiepkema. De NFE is nadrukkelijk door LNV uitgenodigd bij deze besprekingen het voortouw te nemen teneinde de eigen verantwoordelijkheid te benadrukken. Ofschoon uitgenodigd heeft Bont voor Dieren tot mijn spijt afgezien van deelname aan dit overleg. Bont voor Dieren kan zich niet vinden in een aantal uitgangspunten dat prof. Wiepkema aan zijn onderzoek ten grondslag heeft gelegd en wenst in verband hiermede niet deel te nemen aan overleg dat er op gericht is de aanbevelingen van Prof. Wiepkema door te voeren in de praktijk.

In het plan van aanpak wordt inhoud gegeven aan maatregelen ten aanzien van:

- het houden van nertsen in groepen;
- het op een later tijdstip spenen van jonge dieren;
- het beschikbaar stellen van nestboxen;
- het op rantsoen zetten van de dieren;
- het verrijken van de kooi-inrichting;
- onderzoek naar gedragsaspecten.

- Deze -

Voor dit Bericht aan het parlement over de wetgeving rond het houden van productiedieren is de nertsenhoudery als casus genomen. De wetgeving stelt vragen over het welzijn van de dieren. Maar moet er ook rekening gehouden worden met het doel van de productie? Moet het nut hiervan meespelen bij het wel of niet verbieden van een bepaalde tak van dierenhoudery? Het Rathenau Instituut concludeert aan de hand van de nertsencasus dat de huidige regelgeving weinig ruimte laat om nu tot een verbod van de nertsenhoudery te komen.

Rathenau
instituut

maart
2000

Doet het productiedoel bij dieren er toe? De nertsenhoudery als casus

Het houden en gebruiken van dieren door de mens heeft een lange geschiedenis. Sommige dieren zijn gedomesticeerd en worden als gezelschapsdier of voor productiedoelenden gehouden, andere worden als dier-model gebruikt in dierproeven. De manier waarop we met dieren omgaan en er gebruik van maken roept echter steeds meer discussie op. Voor een deel is deze terug te vinden in wet- en regelge-

ving, voor een belangrijk deel ook is die discussie terug te vinden in een diffuus maatschappelijk debat dat geleidelijk veranderende opvattingen van de samenleving op dit gebied reflecteert. In de recente politieke en publieke discussie over de nertsenhoudery en de toelaatbaarheid van de pelsdierfokkerij worden veel van deze vragen op indringende wijze aan de orde gesteld.

maart 2000 Rathenau instituut 1

Rathenau voorkant parlementaire versie

Brief PVA goedkeuring 4 juli 1995

bericht aan het parlement

terd. Zij concludeerden namelijk dat regelgeving weinig ruimte laat om tot een verbod op de nertsenhouderij te komen. Zij schreven zwart op wit dat het risico bestaat dat dit criterium leidt tot willekeur. "Het verdient aanbeveling de ontwikkeling van een kader ter beoordeling van het productie doel te verbinden aan een breder maatschappelijk debat over mens-dierrelaties." Dat breder maatschappelijk debat over de veehouderij in zijn algemeenheid is er nooit gekomen. Ook van de aanbeveling om aansluiting te zoeken bij de Europese en internationale discussie op dit terrein hebben zij zich niets aangetrokken. Ook dit rapport verdwijnt dus al snel in een bureau-

lade om nooit meer gebruikt te worden. Truth about fur?

Manipulatie

Wijlen dr. Gerrit de Jonge heeft aan den lijve ondervonden hoe er in 2001 gemanipuleerd werd met het rapport van de Scientific Committee on Animal Health and Animal Welfare 'The Welfare of Animals Kept for Fur Production'. Samen met een aantal gerenommeerde collega onderzoekers (ethologen) van internationale universiteiten zagen zij zich genoodzaakt om zich officieel te distantiëren van een door hen zelf geschreven onderzoeksrapport, wat nadien door buitenstanders vreselijk gemanipuleerd was. Maar liefst 4 volle pagina's hadden zij daarvoor nodig (zie website www.nfe.nl Pelsdierenhouderij – dierenwelzijn/onderzoek). Truth about fur?

Ethiek

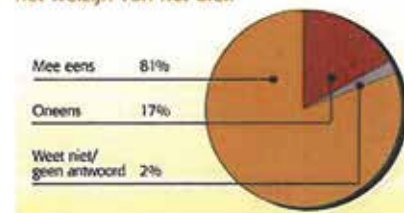
Ook het rapport 'Ongerief bij rundvee, varkens, pluimvee, nertsen en paarden' van Livestock Wageningen UR uit 2011 (vervolg op een vergelijkbare analyse uit 2007) bleek verre van neutraal. Nertsen werden nog steeds (na meer dan 100 jaar als landbouwhuisdier gehouden te zijn) vergeleken met hun wilde soortgenoten in de natuur. Nog steeds was er discussie over of zij wel of niet gedomesticeerd waren. In datzelfde rapport werden zij echter ook vergeleken met gezelschapsdieren en diertuindieren. De speenleeftijd van een nertsenpup is door de jaren heen helemaal

een speelbal van onderzoekers geweest. Vroeger werden pups op een leeftijd van 7 tot 8 weken gespeend, het Plan van Aanpak veranderde dat in 1995 in 11 weken en de 'Verordening dierenwelzijn normen nertsen' in 2003 in 'niet vóór 1 juli'. Inmiddels zijn we weer terug bij af. Bij het opnemen van de Verordening dierenwelzijn normen nertsen in de Wet dieren is er weer 8 weken van gemaakt. De nertsenhouderij heeft zich altijd keurig meteen volledig aangepast aan nieuwe dierenwelzijnsregels. Toen bleek dat dit functioneerde werden zij plotsklaps met het willekeurige onderwerp ethiek geconfronteerd. Onder die noemer kun je alles kwijt wanneer je geen argumenten meer hebt. Truth about fur?

'Neutrale' Enquêtes

Overall lezen wij dat 'de Nederlander' tegen bont is. Om dat te bevestigen worden zogenaamde neutrale enquêtes met steeds hogere percentages genoemd. Dat de praktijk uitwijst dat er nog nooit zoveel bont verkocht wordt (ook in Nederland!), dat heel veel bont op de catwalks overal ter wereld deze trend bevestigen, speelt geen rol. Uit onderzoek van de NFE blijkt dat het de meerderheid van de Nederlanders niet uitmaakt waarvoor je een dier houdt, als je dat maar goed doet.

Het maakt in principe niet uit waarvoor je dieren houdt, als je het maar doet op een manier waarbij rekening is gehouden met het welzijn van het dier.

Enquête

Op de argumenten "democratische marktwerking" en "de nertsenhouderij houdt van zelf op te bestaan wanneer de consument geen bont meer koopt" durven tegenstanders begrijpelijkerwijs niet te vertrouwen. Deze maand nog publiceerde de internationale bonthandel indrukwekkende cijfers. Maar liefst 60% van alle ontwerpers wereldwijd (o.a. grootheden als Fendi, Burberry, Louis Vuitton, Coach, Dolce en Gabbana, Marni en Giorgio Armani) hebben voor winter 2016 echt bont opgenomen in hun collecties. Ook een groot deel van de Nederlandse ontwerpers blijft niet achter! 1 op de 3 damesmodespecialzaken verkoopt in

Wageningen ongerief etc. voorpagina 2011.

- Het wettelijke kader van de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren geeft uitdrukking aan de maatschappelijke zorg voor de morele positie van het dier in onze samenleving. Er bestaat op dit moment bij de deelnemers weinig steun voor het toevoegen van een morele beoordeling van het doel waartoe dieren worden gehouden als beoordelingskader.
- De deelnemers brachten een groot aantal bezwaren in tegen het hanteren van het productie doel als beoordelingskader bij de toelaatbaarheid van vormen van dierenhouderij. Zo stelt men dat het ontbreken van een ethisch en rechtsfilosofisch beoordelingskader tot onvoorspelbare bestuurlijke en maatschappelijke problemen kan leiden.
- Het op dit moment verbieden van een bedrijfstak op basis van het productie doel wordt ook verbonden met een aantal specifieke bestuurlijke en politieke problemen, zoals het schaden van het vertrouwen in de overheid en problemen verbonden het wijzigen van beleid.
- De discussie stond voor een belangrijk deel in het teken van het spanningsveld dat een verbod van een vorm van dierenhouderij op basis van het productie doel kan opleveren met de morele uitgangspunten van de liberaal-democratische rechtsstaat, zoals het neutraliteitsbeginsel, gelijk respect voor de morele opvattingen van alle burgers en het legaliteitsbeginsel.
- Hoewel de bovenstaande conclusies een algemeen karakter hebben, zijn ze in hoge mate toepasbaar op de beoordeling van de voorliggende casus van de nertsenhouderij en de bontproductie. De deelnemers benadrukken daarbij bovendien de mogelijkheid dat een verbod een precedent kan scheppen omdat niet inzichtelijk is waar de verschillen liggen met andere praktijken met dieren waar vergelijkbare bezwaren tegen kunnen worden ingebracht.

Rathenau conclusies 2000

Nederland echt bont. Op Instagram en Twitter zien we dat beroemdheden en fashionista's trots zijn op hun bontjas of bontkraag. Social media experts vonden maar liefst 28.000 posts en selfies van trotse bontbezitters met hashtags als: Fur Lover, Fur Heart of Beautiful Fur. Op tv bij het programma Kassa horen we daar niets over. De presentatrice (echtgenote van Eerste Kamerlid van de Partij voor de Dieren) krijgt echter bijna wekelijks een platform voor haar "Wakker Dier"-onderwerpen en onlangs een overdreven breed uitgemeten item over gifstoffen in bontkragen. Eenzijdige tendentieuze berichtgeving waar de NVWA helemaal niets mee kon maar waar de volledig onterechte negatieve krantenknipsels je daarna nog weken lang mee om de oren vliegen met koppen als: 'Veel gif in kragen kindersjassen! Truth about fur?

Second Nature

Oprichter van de website www.furisgreen.com en meer recent van www.truthaboutfur.com Alan Herscovici, is 'senior onderzoeker'

Alan Herscovici

ker' en opgegroeid in een echt 'bont' gezin. Zijn grootvader kwam ruim 100 jaar geleden naar Canada als jonge ambachtelijke bontwerker. Hij had op zijn beurt het vak weer geleerd van zijn eigen vader in Parijs. Alan's vader was een gerespecteerde Canadese bontfabrikant en sales agent. Bont zit dus werkelijk in zijn genen. Na zijn universitaire studies politicologie en economie werkte hij als schrijver, freelance journalist en communicatieadviseur. Ruim 30 jaar geleden was hij de eerste die officieel evenwichtige kritiek leverde op de 'filosofie dierenrechten' en de dierenrechtenbeweging met zijn inmiddels zeer bekende boek "Second Nature". Hij presenteerde dat vanuit milieu oogpunt en sociale rechtvaardigheid. Tot die tijd schreef hij heel afwisselend over alles wat er op zijn pad kwam. Second Nature leverde een storm aan reacties en bekendheid op. Sinds die tijd verricht hij baanbrekend werk om begrip en waardering te kweken voor de bonthandel. Sinds 1997 doet hij dit als vice voorzitter van de Canadese vereniging 'Fur Council of Canada'. Jaren geleden ontwikkelde hij al de website www.furisgreen.com en onlangs kwam daar www.truthaboutfur.com bij. Hij legt daar allerhande zaken uit over de nertsenhoudery en de bonthandel. Daarnaast schroomt hij niet om leugenachtige rapporten en onwaarheden aan de kaak te stellen die gepubliceerd worden door dierenrechtenactivisten.

Verkeerde basisgetallen

Zijn laatste blog op 'truthaboutfur' gaat over

alle onwaarheden in het CE Delft rapport van 2011 en 2013 over de impact van de nertsenhoudery op ons milieu. In vergelijking met textiel, waaronder polyester, katoen, wol en polyacryl (nep-bont), zou bont daarop een grotere negatieve impact hebben. Gemakshalve blazen ze daarvoor de hoeveelheid voer die nertsen opeten op tot bijna het dubbele van de werkelijkheid. Daarnaast vergeten ze te vermelden dat het afvalproducten zijn van ons voedsel-productie-systeem en dat het daarom het milieu ten goede komt in plaats van het omgekeerde. 14 van de 18 latere berekeningen (milieu effecten) zijn gebaseerd op deze ongelooflijke miscalculatie. Datzelfde geldt ook voor de geloofwaardigheid van hun andere bevindingen o.a. met betrekking tot nertsennest. De voordelen van nertsennest op landbouwgronden worden niet genoemd, evenals het verminderen van het gebruik van kunstmest en de vermindering van behoefte aan fossiele brandstoffen door de productie van biobrandstoffen. CE Delft gaat in het eerste rapport ook volledig voorbij aan het feit dat alle verkregen getallen uitgesmeerd dienen te worden over 40 jaar (echt bont) in plaats van over 5 tot 10 jaar (nep-bont). In hun aangepaste rapport in 2013 gebruiken ze nog steeds de verkeerde basisgetallen maar noemen ze wel de langere levensduur van echt bont. Zij brengen daar tegenin dat de levensduur niet bepaald wordt door de kwaliteit van echt bont maar door de verandering in de mode. Daardoor stellen zij de levensduur van een echte bontjas nog steeds op 6 jaar!! Zij gaan daarbij volledig voorbij aan het feit dat bontwerkers steeds vaker druk zijn met het restylen van oude kwaliteitsbontjassen. Truth about fur?

De waarheid boven tafel

In 2006 hadden wij al onze eigen 'truth about fur' op de NFE-website (zie PERS/VOORLICHTING - wetenswaardigheden) in het artikel "Waar of niet waar?". Daarin werden puntsgewijs al diverse onwaarheden over de pelsdierenhoudery weerlegd. Af en toe kruipt het bloed waar het niet gaan kan. Altijd dachten wij nog, als de politieke emotie voorbij is, komt het recht aan bod. Dan worden alle rapporten gelezen en kan men niet meer om ons heen. Toen nog niet wetende dat de 'truth about fur' in praktijk in Nederland hoe dan ook wel moet passen in de lijn die door de politiek is uitgezet! Zijn er nog rechters die recht durven spreken waardoor de echte 'truth about fur' boven tafel komt?